

Nejvyšší kontrolní úřad
Jankovcova 2
170 04 Praha 7

Odpověď na dopis značky	ze dne	Naše značka	Praha
394/11-NKU190/131/11	22. 3. 2011		26. 3. 2011

Podání rozkladu proti rozhodnutí o částečném odepření informace a stížnosti na postup

Podávám rozklad proti rozhodnutí Nejvyššího kontrolního úřadu o částečném odepření informací ze dne 22. března 2011, které se týká odepření informací podle bodů 1 a 2 původní žádosti o informace. Navrhuji, aby bylo rozhodnutí zrušeno a povinný subjekt požadované informace poskytl.

Dále podávám stížnost podle §175 SpŘ na postup správního orgánu, který vydal rozhodnutí, protože mi nedoručil rozhodnutí do datové schránky. Žádám o vyrozumění o vyřízení stížnosti, výsledku šetření a opatřeních přijatých k nápravě.

Žádám o doručování do datové schránky 4memzkm.

Odůvodnění:

V rozhodnutí o odmítnutí žádosti Nejvyšší kontrolní úřad odepřel poskytnutí informací, přičemž vyložil omezení přístupu k informacím extenzivně bez opory v zákoně, čímž zasáhl do ústavně zaručeného práva žadatele na přístup k informacím.

1. Rozhodnutí kárné komory ze dne 12. listopadu 2010 sp. zn. 706/09-NKU20/7/10.
Povinný subjekt tvrdí, že úprava kárného řízení není zmíněna v §3 a §4 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, v účinném znění (dále ZNKÚ), a proto neposkytne informace, které má na základě tohoto zákona a na základě jiných zákonů k dispozici. Výklad povinného subjektu zcela vybočuje z mezí argumentace, které by bylo možné přisvědčit. Kárná komora je podle §7(1) ZNKÚ orgánem NKÚ a tedy její uvedené rozhodnutí ohledně bodu 1 žádosti spadá do působnosti povinného subjektu.¹ Ostatně jinak by byla její rozhodnutí zcela mimo právní řád a porušovala by tak zásadu vyslovenou v čl. 2(2) Listiny a čl. 2(3) Ústavy, podle nichž lze státní moc vykonávat pouze v případech a způsoby, které stanoví zákon.
2. Zápis ze XVII. zasedání Kolegia NKÚ ze dne 19.10.2009.
Povinný subjekt se odvolává na §11(4)d informačního zákona 106/1999 Sb., podle něhož „povinné subjekty dále neposkytnou informace o přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu.“ Použití tohoto ustanovení upravuje výkladové pravidlo §12 InfZ: „Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření.“ Povinný subjekt má za to, že „tyto skutečnosti trvají i po skončení kontrol,“ přičemž

¹Navíc platí, že pokud se povinný subjekt domníval, že není příslušný, měl podání usnesením podle §12 SpŘ postoupit příslušnému správnímu orgánu, tj. povinnému subjektu, který má informaci k dispozici.

není vůbec jasné, které skutečnosti má na mysli. Jediný výklad §11(4)d InfZ, který je v souladu s §12 InfZ, je trvání důvodu odepření, kterým je podle informačního zákona „příprava, průběh a projednávání výsledků kontrol.“ Důvod odepření je tedy dán, dokud se kontrola pořád připravuje, dokud kontrola probíhá nebo dokud jsou stále projednávány její výsledky. Vzhledem k tomu, že u požadovaného dokumentu již ani jedna z okolností netrvá, není ani dán důvod odepření a povinný subjekt musí informaci poskytnout. Pokud se v daném zápise vyskytují skutečnosti, které se týkají trvajících přípravy, průběhu a projednávání kontroly, má povinný subjekt povinnost poskytnout dokument po vyloučení těchto informací.

Ke stížnosti, která tvoří druhý bod kumulativního petitu tohoto podání, konstatuji, že mi správní orgán nedoručil do datové schránky, ačkoliv k tomu byl podle §19(1) SpŘ povinen. Navíc jsem o to výslovně požádal a správní orgán tak znal i přesnou adresu datové schránky.

S pozdravem

Jakub Michálek